

«Uti vår(skole-) hage...»

I vår tid trenger vi mer enn noen gang gode undervisningsarenaer for å lære om prosessene i naturen, om hvor matvekster kommer fra, og hvordan de ser ut og utvikler seg. En arena som egner seg for å øve og utvikle evne til samarbeid, og hvor en kan lære god arbeidsteknikk og oppleve tverrfaglig læring.

Politikerne i Nes så verdien i dette og bevilget kr. 50 000,- til et pilotprosjekt ved Fjellfoten skole. Apropos pilotprosjekt, skolehage er ikke noe nytt i Norge. Skolehagene hadde vid utbredelse her i landet i mellomkrigstida og fram til 1980-tallet. Ofte var det enkeltpersoner som tok initiativ til å starte opp. En av dem var Marie Jørstad, «skolehagens mor.» På 1800-tallet, i en alder av 73 år, begynte hun å engasjere seg i å få startet flere skolehager. Ideen hadde hun fra et tysk tidsskrift om hagebruk som opplæringsarena for barn. I hele 20 år la hun til side penger for å kunne starte skolehage for 25 gutter på Kristianias vestkant. Gjennom godt organisert og ledet arbeid skulle guttene i skolehagen lære å gjøre nytte i stedet for å

drive gatelangs i fritiden. Her skulle de vinne sunnhet og arbeidsglede, få se resultater av målbevisst strev og øke egen og hjemmets bruk av grønnsaker. Kanskje minst like aktuelt i dag?

Undervisning i skolehagene har gitt elever opp gjennom årene opplevelser og lærdom som det ikke har vært mulig å formidle i klasserommet. De positive og verdifulle pedagogiske sidene til tross – på 1980 og 90-tallet sank antallet skolehager drastisk.

De senere årene har det vært en gryende renessanse for skolehage, og mange skoler har nå vurdert muligheten for å opprette en. Så også ved Fjellfoten skole. Her i Nes bor vi jo «midt i matfatet.» Likevel tør jeg påstå at det er et fåtall av våre elever som har hatt møkk under neglene for å få fylt salatbollen eller potetfatet på middagsbordet i heimen... Og hvor kommer poteta egentlig fra? Begrepet «potetferie» er historie.

Vi så muligheten. Et jorde tilgjengelig for oss like ved skolen. En unik undervisningsarena for å gi elevene impulser til å bli glad i naturen, respektere alt levende og få innsikt i økologiske sammenhenger. I skolehagen kan vi benytte et av de mest verdifulle pedagogiske virkemidlene vi rår over, nemlig lære ved å gjøre. Et viktig supplement til innføring av læringsbrett i Nes-skolen.

Det var spente elever og ansatte som vendte tilbake til skolen etter sommerferien. Hadde det blitt noe av det vi sådde og satte ut? «Det du sår, skal du også høste...» Å, ja, hagen bugnet! Både av det vi hadde brakt inn i den og av såkalt ugress. Vi har kunnet høste både av markens grøde og også erfaringer... Det sto da ikke babygulrot på frøposene...? Og hekken vokste kjempehøy! Ikke rosehekken, men den av ugress...

I skolens «Trivselsuke» fikk alle elevene forberede, lage og smake grønnsaksuppe med ingredienser fra skolehagen, og noen innkjøpte i tillegg. At alt ikke gikk som planlagt, er en nyttig erfaring og gir mye læring. For vi er selvfølgelig klare til å stikke spaden i jorda igjen til våren!

«Uti vår hage... Vill du mig något, så träffas vi där...»

Anne Johansen
Rektor Fjellfoten skole

[Topptekst/navn på rapport]

